

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 373/2014
05.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Невенке Важић и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Б.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.1612/10 од 03.08.2010. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3301/11 од 12.10.2011. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2014. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.1612/10 од 03.08.2010. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3301/11 од 12.10.2011. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.1612/10 од 03.08.2010. године окривљени Д.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од годину дана по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Д.М. да на име паушала у корист буџетских средстава суда плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом окривљени Д.М. је на основу члана 355. став 1. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 150. Закона о планирању и изградњи, јер није доказано да је извршио кривично дело за које је оптужен.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3301/11 од 12.10.2011. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу, окривљеног Д.М. и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.1612/10 од 03.08.2010. године, је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адвокат Б.Л., због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе на основу члана 423. став 1. тачка 1. и тачка 2. ЗКП да је учинио кривично дело из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном или Апелационом суду пред потпуно измењеним већем.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.М. у захтеву наводи да је окривљени 2007. и 2008. године, пре временског периода наведеног у изреци првостепене пресуде поднео захтев за легализацију изведених радова надоградње на пословно стамбеној згради ДЗ, за изградњу надстрешнице на кат. парц. број ... КО Брус, заведен под бројем ... од 09.05.2007. године. У захтеву се даље наводи да је након доношења пресуде Управног суда Одељења у Крагујевцу I – 3 У 27389 од 23.02.2012. године, Министарство животне средине рударства и просторног планирања Републике Србије – Рашки управни округ са седиштем у Краљеву донело решење број ... од 09.03.2012. године којим је поништено решење Одсека за инспекцијске послове пољопривреду и водопривреду Општинске управе Општине Брус – грађевинског инспектора под бројем ... од 29.04.2010. године, па је на тај начин стављен ван снаге писмени доказ - решење грађевинског инспектора Општине Брус, а што није цењено од стране суда, на који начин је учињена повреда закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Д.М. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у

образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да су се у радњама за које је окривљени Д.М. оглашен кривим стекла сва субјективна и објективна обележја кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи, обзиром да је окривљени наведене радње започео и довршио без потребне документације (решења о одобрењу за изградњу, пријаве почетка извођења радова и главног пројекта), а које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М. као основ подношења захтева наводи се и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, међутим како то не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због кога би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**